

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs	
Arvid Pettersson		OP SA 14–17	
Handledare		Antal ord: 11 968	
Mariam Bjarnesen	Beteckning	Kurskod	
		1OP303	
GALULA OCH AL-ANBAR – ÄR EN DÅTIDA TEORI ANVÄNDBAR I ETT NUTIDA UPPROR?			
<u>ABSTRACT:</u>			
<p>After the terrorist attacks in the United States on September 11, 2001, and the war in Iraq and Afghanistan that followed, the debate about counterinsurgency (COIN) has once again been stirred up. Some researchers claim that the old proven theories and methods of successful COIN are still relevant. Other researchers, however, consider that today's opponents have developed and differ compared to the earlier, claiming that yesterday's theories are out dated and inadequate in a modern context. Today's view of successful counterinsurgency is heavily influenced by David Galula, whose theories were developed in the 1950s and 1960s. The purpose of this study is to investigate whether past theories are useful in contemporary insurgency. To investigate the question, the study examines whether the United States followed Galula's strategies in practice during the counterinsurgency in the Al-Anbar province (2003–2008).</p>			
<p>The study's findings indicate that there are similarities between U.S. action in Al-Anbar and Galula's models for successful COIN. Galula implies that the local population's support needs to be gained in order to achieve success in counterinsurgency. The focus on the population is clearly reflected in the U.S. approach and can be interpreted as the cause of success. In addition to similarities regarding the central parts of the theory, differences can also be found. In the two cases studied, the importance of cooperation with local armed forces and the media's role in the conflict is clearly highlighted, which is not mentioned in Galula's theory. Therefore, it cannot be excluded that other aspects not declared in Galula's theory might have influenced the outcome of the conflict as well. To be able to determine the usefulness of Galula's theory in modern time with greater certainty, further research is proposed to investigate more recent cases, using the results of this study as a starting point.</p>			
<u>Nyckelord:</u>			
Upprorsbekämpning, Galula, Irak, Al-Anbar, irreguljär krigföring.			

Innehållsförteckning

1. INLEDNING.....	3
1.1 INTRODUKTION.....	3
1.2 PROBLEMFÖRMULERING	3
1.3 TIDIGARE FORSKNING	4
1.3.1 <i>Äldre forskning</i>	4
1.3.2 <i>Modern forskning</i>	5
1.3.3 <i>Forskningslucka</i>	6
1.4 SYFTE	6
1.5 FRÅGESTÄLLNING	7
1.6 DISPOSITION	7
2. TEORETISKT RAMVERK.....	8
2.1 GALULAS TEORI.....	8
2.2 AVGRÄNSNING AV TEORIN	11
3. METOD.....	11
3.1 FORSKNINGSDSIGN: FALLSTUDIE.....	11
3.2 TEORIPRÖVANDE METOD	12
3.3 VAL AV FALL	13
3.3.1 <i>Urvalskriterier</i>	13
3.3.2 <i>USA:s insats i Al-Anbar 2003–2006 respektive 2007–2008</i>	13
3.4 MATERIAL OCH KÄLLKRITIK	14
3.5 OPERATIONALISERING	15
4. ANALYS	18
4.1 BESKRIVNING AV FALL 1 – AL-ANBAR (2003–2006).....	18
4.2 ANALYS AV FALL 1.....	18
4.2.1 <i>Resultat fall 1</i>	20
4.2.2 <i>Slutsatser fall 1</i>	20
4.2.3 <i>Svar på delfråga 1</i>	21
4.3 BESKRIVNING AV FALL 2 – AL-ANBAR (2007–2008).....	21
4.4 ANALYS AV FALL 2.....	21
4.4.1 <i>Resultat fall 2</i>	25
4.4.2 <i>Slutsatser fall 2</i>	25
4.4.3 <i>Svar på delfråga 2</i>	25
5. AVSLUTNING	26
5.1 SAMMANFATTANDE SLUTSATSER	26
5.1.1 <i>Alternativa orsaksförklaringar till konflikternas utfall</i>	26
5.2 ÅTERKOPPLING TILL PROBLEM, SYFTE OCH CENTRAL FRÅGESTÄLLNING	26
5.3 DISKUSSION.....	27
5.3.1 <i>Kritik mot studiens resultat</i>	27
5.3.2 <i>Resultatens betydelse för rådande forskningsläge</i>	28
5.3.3 <i>Förslag på vidare forskning</i>	28
5.4 RESULTATENS RELEVANS FÖR DEN MILITÄRA PROFESSIONEN	28
LITTERATUR OCH REFERENSFÖRTECKNING	29

1. Inledning

1.1 Introduktion

Tankar och strategier som rör gerillakrigföring kan spåras hela vägen tillbaka till antiken. Den kinesiske militärstrategen Sun Tzu, som levde för mer än 2000 år sedan, argumenterar i sitt verk *The Art of War* för hur all krigföring har inslag av irreguljära metoder. Sun Tzu påstår att gerillakrigföring är en direkt nödvändighet, speciellt när motståndaren är bättre utrustad och numerärt överlägsen.¹ Sedan dess har synen på irreguljär och reguljär krigföring varierat över tiden. Det som genom historien har förenat dessa funderingar är den bestående svårigheten i att möta irreguljära styrkor med reguljära förband. Den persiska fältherren Darius I, som år 512 f.Kr. regerade över det störta imperiet och styrde världens största armé, uttryckte problematiken kring de irreguljära metoder hans armé utsattes för. Darius frustrerades särskilt över ”hit-and-run” taktiken (eldöverfall) vilken var svår att värja sig mot och samtidigt ofta framgångsrik för motståndaren. Frågan om hur den reguljära armén på ett framgångsrikt sätt ska strida mot en irreguljär motståndare är komplex och historien visar att tydliga svar är svåra att finna.² Med anledning av det bör ämnet kontinuerligt vara föremål för diskussion i den krigsvetenskapliga debatten och även fortsättningsvis studeras grundligt.

1.2 Problemformulering

Sedan Mao Zedong år 1949 kunde utropa Folkrepubliken Kina har gerillakrigföringen utvecklats till att bli den dominerande formen av krig i den moderna världen.³ Forskare och teoretiker inom counterinsurgency (COIN), däribland Roger Trinquier, Frank Kitson, Rupert Smith och David Kilcullen, påstår till och med att traditionell krigföring där två konventionella militära styrkor möts på slagfältet inte längre existerar.⁴ Flera stora aktörer på den globala arenan, däribland USA:s försvarsmakt, har efter Vietnamkriget och under kalla kriget bortsett från detta faktum. Begreppet COIN slutade mer eller mindre att användas inom den amerikanska armén i mitten av 1970-talet, då upprorsbekämpning ansågs vara ett område som skulle avgränsas till specialförbanden och inte engagera konventionella stridskrafter.⁵ Först efter terrorattackerna i USA den elfte september 2001 och i samband med konflikterna i Irak och Afghanistan kom ämnet åter i fokus. Detta bidrog sedermera till att både USA och Storbritannien utarbetade nya COIN-doktriner.⁶ Den nya amerikanska doktrinen bygger till stor del på gamla teorier som tagits fram av bland andra Galula, Thompson, Trinquier och Zedong.⁷ Dessa teorier baseras på erfarenheter från nationella frihetskrigen, som i huvudsak pågick från år 1944 till omkring år 1980.⁸

---

¹ Innes-Robbins, Simon, *Dirty wars: a century of counterinsurgency*, 2016. s. 10

² Ibid. s. 10-15

³ Hammes, Thomas, “Why Study Small Wars?” *Small Wars Journal*, Vol. 1, 1-5, 2005, s. 2

⁴ Innes-Robbins, 2016, s. 7-8

⁵ Rid, Thomas & Keaney, Thomas A, *Understanding counterinsurgency: doctrine, operations, and challenges*, Routledge, London, 2010, s. 59

⁶ Clarke, Colin P., Paul, Christopher & Grill, Beth, *Victory Has a Thousand Fathers: Sources of Success in Counterinsurgency*, Santa Monica: RAND Corporation, 2010, s. xiii

http://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/monographs/2010/RAND_MG964.pdf (hämtad 2017-04-19)

⁷ *Tactics in counterinsurgency: the official U.S. Army/Marine Corps field manual*, Books Express Publishing, Saffron Walden, 2009. s. 3-9

⁸ Kilcullen, David, “Counter-insurgency Redux”, *Survival*, 48:4, 111-130, DOI: 10.1080/00396330601062790, 2006, s. 111

Som en följd av att ämnet åter aktualiserats har den vetenskapliga debatten kring upprorsbekämpning väckts på nytt, där vissa teoretiker förespråkar de klassiska och beprövade COIN-teorierna. Andra forskare påstår, å andra sidan, att de gamla teorierna inte längre är gångbara då dagens konflikter är långt mer komplexa i sin natur. Dessa kritiker menar att dagens insurgenter skiljer sig betydligt i jämförelse med de upprorsmakare som var verksamma i tidigare konflikter flera decennier tillbaka i tiden. Insurgenternas agerande och uppträdande anses idag vara annorlunda på samtliga nivåer; taktisk, operativ, strategisk och politisk nivå. Denna omfattande skillnad medför således att synen på upprorsbekämpning behöver uppdateras.⁹ Enligt teoretikern Kilcullen ligger svårigheten i att ständigt anpassa sig till en föränderlig motståndare. Denna förändring av motståndaren har i modern tid främst uppstått genom den utbredda teknologiska utvecklingen, medias roll i konflikter samt innebörden av islamistisk fundamentalism. Teorier som skapas utifrån gårdagens hot är således inte anpassade för att möta morgondagens motståndare.¹⁰

1.3 Tidigare forskning

Uppror och upprorsbekämpning är som bekant inget nytt fenomen inom den krigsvetenskapliga sfären. Utmärkande och gemensamt för dåtidens såväl som dagens upprorsbekämpare är att dessa har svårt att uppnå operationens mål och står många gånger som förlorare vid konfliktens slut.¹¹ Detta trots att motståndaren i dessa sammanhang är underlägsen både numerärt och teknologiskt. Därav har forskare inom ämnet krigsvetenskap länge försökt finna svar på frågor kring hur uppror kan bekämpas. Med utgångspunkt i dessa frågeställningar har teorier skapats vilka legat till grund för att förstå gerillakrigets natur.

1.3.1 Äldre forskning

Forskning inom ämnet tog sin början på allvar i mitten på 1960-talet och exempel på ledande teoretiker på den tiden är Galula och Trinquier.¹²

Den franska officeren David Galula skaffade sig personliga erfarenheter av irreguljära krig i Indokina, Grekland, Kina och Algeriet. Utifrån dessa erfarenheter skapade Galula sina teorier vilka skildrades i boken *Counterinsurgency Warfare: Theory and Practice* som han gav ut år 1964. Galula presenterar i sin bok dels tillvägagångssätt för hur befolkningen kan skyddas mot upprorsmakare samt hur information om insurgenterna, som frambringas av lokalbefolkningen, bidrar till att upproret kan besegras. Dessa båda delar är, enligt Galula, avgörande framgångsfaktorer i en COIN-operation. Vidare beskriver han hur irreguljär krigföring (till skillnad från konventionell krigföring) i grunden är en kamp mellan insurgent och regering om vem som lyckas vinna lokalbefolkningens stöd.¹³

Roger Trinquier var, i likhet med Galula, en officer som under kolonialkrigen i Indokina, Kina och Algeriet stred för den franska armén. Med sina erfarenheter författade Trinquier boken *Modern warfare: a French view of counterinsurgency*, som gavs ut år 1961. Trinquier anser, liksom Galula, att stödet från lokalbefolkningen utgör en fundamental grundpelare för att besegra uppror.¹⁴ Det finns även meningsskiljaktigheter mellan Galula och Trinquier.

---

⁹ Kilcullen, 2006, s. 111-112

¹⁰ Kilcullen, David, *Counterinsurgency*, Hurst, London, 2010. s. 2-3

¹¹ Innes-Robbins, 2016, s. 22

¹² Clarke, et al., 2010. s. xiii

¹³ Galula, David, *Counterinsurgency Warfare: Theory and Practice*, Westport: Praeger Security International, (1964) 2006. s. vii-viii

¹⁴ Trinquier, Roger, *Modern warfare: a French view of counterinsurgency*, [New ed.], Praeger Security International, Westport, Conn., 2006, s. 8

Exempelvis hävdar Trinquier att hela insurgenternas organisation måste förintas för att seger i upproret ska kunna nås. Dessutom förespråkar han tvångsförflyttning av civilbefolkningen samt anser att tortyr är en acceptabel metod för att pressa lokalbefolkningen på information om insurgenterna.¹⁵

1.3.2 Modern forskning

En forskare som ständigt återkommer i dagens debatt kring upprorsbekämpning är David Kilcullen. Kilcullen har tjänstgjort som officer i den australiensiske armén och har samlat erfarenheter om upprorsbekämpning i Asien, Irak, Afghanistan, Pakistan och Afrika. Han har även ägnat mycket tid åt forskning inom området gerillakrigföring. Med anledning av hans sakkunskap har han arbetat som rådgivare åt USA i bland annat Pakistan, Afghanistan och Irak.¹⁶ Kilcullen har under åren skapat teoretiska ramverk för hur uppror kan hanteras och författat flera böcker, däribland boken *Counterinsurgency* som publicerades år 2010. Det som främst skiljer Kilcullens teorier från hans företrädare är den globala aspekten av upproret. Kilcullen menar att den teknologiska utvecklingen som möjliggör världsomfattande mediarapportering innebär stor påverkan på den globala opinionen, vilket i sin tur påverkar det taktiska uppträdandet.¹⁷ Vidare riktas Kilcullen kritik mot Galulas teori och argumenterar för att de gamla teorierna inte kan användas för att nå framgång i dagens konflikter. I argumentationen pekar Kilcullen på att dagens insurgenter agerar och uppträder annorlunda jämfört med tidigare upprorsmän, beroende på faktorer som utbredd teknologisk utveckling, medias roll i konflikter och innebörden av islamistisk fundamentalism. Detta, anser Kilcullen, är orsaken till att gamla teorier inte längre är relevanta och att synen på upprorsbekämpning behöver uppdateras.¹⁸

Thomas Rid och Thomas Keaney är exempel på andra forskare som kritiserar Galula och de äldre teorierna. Rid är tysk professor inom säkerhetsstrategi och Keaney är före detta överste i den amerikanska armén, nu verksam som expert i militärstrategi. Rid och Keaney påstår att endast hälften av Galulas teori är användbara i dagens kontext.¹⁹ De lyfter emellertid fram andra skäl att förkasta de äldre teorierna, exempelvis genom att hävda att de inte kan tillämpas på strategisk nivå. Detta på grund av att Galula och andra dåtida teoretiker var verksamma på för låg nivå i den militära hierarkin (kaptener-överstar), det vill säga på taktisk och operativ nivå. Kunskap från den strategiska nivån kunde tillföras genom erfarenheter från generaler som agerade på den högsta militära nivån, men dessa negligerades och saknas därför i de gamla teorierna.²⁰ De brister som Rid och Keaney pekar på ger anledning att ifrågasätta och granska Galulas teori.

En viktig insats för att tillföra kunskap om COIN kommer från RAND Corporation, en organisation som bidrar till ökad förståelse genom omfattande studier och analyser inom området. Bruce Pirnie och Edward O'Connel publicerade år 2008 studien *Counterinsurgency in Iraq (2003–2006)* som ett led i detta arbete. Genom att analysera de amerikanska insatserna i Irak ämnar studien beskriva hur USA på ett effektivare sätt kan hantera uppror.²¹

---

¹⁵ Trinquier, 2006, s. vii-xi

¹⁶ Rid och Keaney, 2010, s. viii

¹⁷ Kilcullen, David, "Twenty-eight articles: fundamentals of company-level counterinsurgency", *Joint Information Operations Center*, Australian Army, 29-35, 2006, s. 29

¹⁸ Kilcullen, 2006, s. 111–112

¹⁹ Rid och Keaney, 2010, s. 16

²⁰ Rid, Thomas, "The Nineteenth Century Origins of Counterinsurgency Doctrine", *Strategic Studies*, 33:5, 727-758, DOI: 10.1080/01402390.2010.498259, 2010, s. 736

²¹ Pirnie, Bruce R och O'Connel, Edward. *Counterinsurgency in Iraq (2003–2006)*, Santa Monica: RAND Corporation, 2008, s. iii

Studien hävdar, i likhet med Galula, att det primära målet med en COIN-operation är att skydda lokalbefolkningen i syfte att få deras stöd i kampen mot insurgenterna.²² I sina rekommendationer framhåller författarna bakom studien även betydelsen av planering inför en COIN-operation samt värdet av att genom träning samöva med övriga medlemmar i koalitionen.²³

1.3.3 Forskningslucka

En forskningslucka inom området kan identifieras då det råder delade meningar i debatten kring de äldre teoriernas giltighet i dagens upprorsbekämpning. Med anledning av den vetenskapliga kontroversen ämnar denna uppsats bidra till forskningen genom att svara på frågan om en dåtida COIN-teori kan bidra till förklaringen av utfallet på ett nutida uppror?

Det finns skäl att undersöka detta då dagens strategier för upprorsbekämpning fortfarande är starkt influerade av gamla tankar och teorier om hur uppror kan bekämpas. Bland de klassiska teorierna utmärker sig Galulas från övriga då hans teori fått ett stort genomslag i dagens diskussion kring upprorsbekämpning. Moderna forskare, som Rid och Keaney samt Kilcullen, riktar trots detta skarp kritik mot de äldre COIN-teorierna, däribland Galulas. Samtidigt lyfter universitet i hela världen fram Galulas teorier i utbildningssammanhang och han är erkänd av andra stora forskare inom området. Därtill är det huvudsakligen Galulas teorier som ligger till grund för den amerikanska COIN-doktrinen.²⁴ Med anledning av detta är Galulas teori intressant, och används därför som teoretiskt ramverk för denna undersökning. Om det visar sig att Galulas teori kan bidra till förklaringen av utfallet på en modern konflikt skulle det stärka teorin och kunna tyda på att den fortfarande är aktuell. Om teorin däremot inte kan bidra till förklaringen av utfallet på ett nutida uppror kan dess användbarhet i modern kontext istället ifrågasättas. Detta vore problematiskt i sig, med tanke på att dagens sätt att se på upprorsbekämpning till stor del bygger på Galulas teorier.

Då det var Irakkriget (2003–2011) som till stor del återuppväckte diskussionen om framgångsrik upprorsbekämpning,²⁵ kan konflikten utgöra ett intressant exempel på uppror i dagens kontext.

1.4 Syfte

Syftet med studien är att undersöka om en klassisk COIN-teori fortfarande är användbar i dagens kontext. För att undersöka detta prövas Galulas teori mot upprorsbekämpningen i Al-Anbar (2003–2008), vilket var en del av Irakkriget. Konflikten i Al-Anbar kan vidare beskrivas som två separata fall, det första mellan åren 2003–2006 och det andra mellan åren 2007–2008, vilket beskrivs närmare i metodkapitlet.

---

²² Pirnie och O'Connel, 2008, s. xvi

²³ Ibid. s. xviii

²⁴ Cromartie, Alan, "Field Manual 3-24 and the heritage of Counterinsurgency Theory", *Millenium: Journal of international studies*, 41:1, 2012, s. 93

²⁵ Lynch, Marc, "Explaining the Awakening: Engagement, Publicity, and the Transformation of Iraqi Sunni Political Attitudes", *Security Studies*, 20:1, 36-72, DOI: 10.1080/09636412.2011.549017, 2011, s. 38

”Kärnan i Försvarsmaktens uppdrag är att försvara Sverige samt främja svensk säkerhet och svenska intressen genom operationer i Sverige och utomlands.”²⁶

Ämnet har även relevans för den krigsvetenskapliga kontexten ur ett svenskt perspektiv, då detta i nuläget är aktuellt för den svenska Försvarsmakten. Sveriges säkerhetspolitiska inriktning har nyligen skiftat från ett insatsförsvar med internationellt fokus till ett invasionsförsvar där resurserna i första hand prioriteras mot att skydda det egna landets gränser. Trots detta genomförs och planeras fortfarande för militära insatser runt om i världen.²⁷ Dessa insatser riktas i regel mot en irreguljär motståndare, vilket gör området fortsatt intressant ur svensk synvinkel.

1.5 Frågeställning

- *Hur kan Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning bidra till förklaringen av utfallet av konflikten i Al-Anbar (2003–2008)?*

För att besvara frågeställningen används följande delfrågor:

1. Var det amerikanska misslyckandet i Al-Anbar (2003–2006) ett resultat av att Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning inte följdes?
2. Var USA:s framgång i Al-Anbar (2007–2008) en följd av att Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning följdes?

1.6 Disposition

I det inledande kapitlet avhandlas en introduktion till ämnet följt av problemformulering, tidigare forskning på området samt studiens syfte och frågeställning.

I teorikapitlet presenteras David Galulas teori, vilken utgör uppsatsens teoretiska ramverk, samt avgränsningar avseende vilka delar av teorin som används i undersökningen.

Metodkapitlet beskriver vidare hur forskningen har designats och den valda metoden, samt innehåller en källkritisk diskussion kring det empiriska materialet som används i studien. Metodkapitlet avslutas med en beskrivning av hur Galulas teori operationaliseras i undersökningen.

Analyskapitlet inleder respektive fall med en historisk redogörelse av konflikten, därefter följer analysens resultat och svar på delfrågorna.

I det avslutande kapitlet sammanfattas och diskuteras resultaten samt dess betydelse för yrket och rådande forskningsläge. Utifrån det ges förslag på vidare forskning, och dessutom förs en återkopplande diskussion kring problem, syfte och frågeställning.

Avslutningsvis redovisas litteratur och referensförteckning för det material som används vid studien.

---

²⁶ *Militärstrategisk doktrin: MSD 16*, Försvarsmakten, Stockholm, 2016, s. 41

<http://www.forsvarsmakten.se/siteassets/4-om-myndigheten/dokumentfiler/doktriner/militarstrategisk-doktrin-2016-ny.pdf> (hämtad 2017-04-21)

²⁷ *Ibid.* s. 39

2. Teoretiskt ramverk

2.1 Galulas teori

Begreppet uppror beskrivs av Galula som en konflikt på lokal nivå där insurgenter försöker överta makten från befintligt styre inom ett visst geografiskt område.²⁸ Galula delar in fenomenet uppror i två typer av konflikter, *Cold Revolutionary War* respektive *Hot Revolutionary War*. Med *Cold Revolutionary War* menar Galula en konflikt där upprorsmakaren följer gällande lagar och inte agerar med våld. *Hot Revolutionary War* syftar på uppror där insurgenten använder vapen och våld på ett sådant sätt att militär behöver kallas in för att stävja konflikten.²⁹ Utifrån Galulas beskrivning klassificeras upproren i Al-Anbar, vilka utgör fallen för denna undersökning, som *Hot Revolutionary War*.

För att illustrera hur uppror bör bemötas har Galula skapat åtta steg utifrån hans teorier om framgångsrik upprorsbekämpning. Dessa steg utgör en strategisk handlingsplan och ska följas i inbördes ordning där nästa steg inte bör påbörjas innan föregående steg är klart. Däremot kan vissa steg prioriteras bort, beroende på de specifika omständigheter situationen skapar.³⁰ Simultant med varje steg sker kontinuerlig informationsinhämtning samt psykologisk krigföring som riktas mot insurgenterna, de egna styrkorna och lokalbefolkningen.³¹

Steg 1: Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna

I praktiken genomförs det första steget i tre faser. *Den första fasen* går ut på att rörliga enheter förstärker statiska förband och kraftsamlar trupperna i ett område där insurgenter uppträder. Tillsammans omringar förbanden området och påbörjar en operation utifrån och in. Samtidigt är förband i närliggande områden särskilt observanta på rörelser i området. *Den andra fasen* innebär att enheterna fortsätter operationen från en plats centralt i området och söker sig utåt med målet att driva iväg kvarvarande insurgenter. *Den tredje fasen* innefattar att, med hjälp av rörliga och fasta enheter, lokalisera insurgenter som eventuellt finns kvar i området. Strävan är att neutralisera samtliga upprorsmän, men detta kan vara mycket svårt att uppnå då nya insurgenter sannolikt ansluter sig under operationens gång. Således fungerar det första steget främst som en förberedelse inför kommande steg genom att säkra området och förhindra ytterligare tillväxt bland insurgenterna.³²

Steg 2: Utplacering av statiska enheter

Som konstateras i första steget är det svårt för upprorsbekämparen att ensam neutralisera insurgenterna, och befolkningens stöd i processen är därför av största vikt. Därav riktas under andra steget fokus främst mot att knyta band till lokalbefolkningen, och militära insatser riktade mot insurgenterna minskar i omfattning. För att erhålla stöd från befolkningen krävs integrering och närmanden rent fysiskt från upprorsbekämparens sida. Detta påverkar det taktiska uppträdandet då förbanden inte enbart kan gruppera på strategiska platser, utan också behöver befinna sig nära de platser där befolkningen lever. Därigenom kan lokalbefolkningen lättare skyddas och på så vis växer även förtroendet för upprorsbekämparen.³³

---

²⁸ Galula, 2006, s. 1

²⁹ Ibid. s. 43-49

³⁰ Ibid. s. 52-56

³¹ Ibid. s. 76

³² Ibid. s. 75-77

³³ Ibid. s. 77-80

De militära insatser som fortgår i detta skede, kopplat till insurgenterna, inriktas i huvudsak mot att hejda fientlig styrketillväxt i operationsområdet. Detta sker med hjälp av mobila enheter som hindrar insurgenter från att ta sig in i området. En ytterligare militär åtgärd som vidtas under steg två är att upprätta förbjudna zoner där terrängen är svåråtkomlig och sparsamt befolkad. Personer som olovligen beträder dessa zoner kan sedan gripas eller bekämpas.³⁴

Steg 3: Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen

Huvudmålet med detta steg är att återta makten över lokalbefolkningen, men också att rent fysiskt skilja lokalbefolkningen från upprorsmakarna. Därtill ska nödvändig information samlas in, vilken under steg fyra ska underlätta elimineringen av insurgenternas politiska organisation. Detta är det mest kritiska steget i hela processen, och Galula väljer att bryta ner fasen i fem delar: *kontakta, kontrollera och skydda lokalbefolkningen, samt informationsinhämtning och vinna befolkningens stöd.*

Kontakten med befolkningen är en del som upprorsbekämparen måste lyckas med. Då insurgenterna sannolikt fortfarande kontrollerar befolkningen, om än indirekt, står det en barriär mellan lokalbefolkningen och upprorsbekämparen som omöjliggör samarbete mellan parterna. Denna barriär kan endast brytas genom tvingande åtgärder, vilka tar sig uttryck i att be eller beordra befolkningen att utföra olika uppgifter. Till att börja med tilldelas uppgifter som direkt tjänar befolkningen, till exempel att förbättra civila vägar. Efter hand övergår uppgifterna till sådant som underlättar upprorsbekämparens verksamhet, exempelvis att bygga skyddsvärn eller vägar för militär framkomlighet.³⁵

Kontrollen av befolkningen sker genom att registrera och tillföra identitetskort till varje invånare. Parallellt med detta arbete kartläggs befolkningens vanor så att avvikande beteendemönster lättare kan identifieras. Vidare stoppas försök att underhålla insurgenternas organisation med förnödenheter genom att kontrollera transporter och övrig rörlighet mellan olika områden. Detta syftar till att skära av, eller åtminstone reducera, förbindelsen mellan insurgenter och lokalbefolkningen.³⁶

Skyddet av lokalbefolkningen ökas med hjälp av militära insatser mot insurgenterna, dels i form av rörliga patruller och dels genom att hålla enheter i beredskap som kan rycka ut med kort varsel.³⁷

Informationsinhämtning från befolkningen utgör enligt Galula en avgörande faktor för framgångsrik upprorsbekämpning, men kan vara problematisk på grund av hot från insurgenterna. Därför är det viktigt att erbjuda säkra kanaler för att förmedla information samt att hålla källorna anonyma. Vidare bör informanter sökas bland de i befolkningen som i störst utsträckning stödjer upprorsbekämparen och som tydligast förlorar på att insurgenterna går segrande ur konflikten.³⁸

Vinna befolkningens stöd sker genom att realisera politiska reformer, helst med hjälp av regeringen. Dessa förbättringar kan förverkligas exempelvis genom att starta sociala, medicinska, ekonomiska eller kulturella projekt.³⁹

---

³⁴ Galula, 2006, s. 77-79

³⁵ Ibid. s. 81-82

³⁶ Ibid. s. 82-83

³⁷ Ibid. s. 83

³⁸ Ibid. s. 84

³⁹ Ibid. s. 84-85

Steg 4: Förstöra insurgenternas politiska organisation

Det fjärde steget innebär i huvudsak polisiära insatser som handlar om att identifiera och gripa upprorsmakare. För att lyckas med detta krävs emellertid ett samarbete grundat i förtroende mellan lokal polis och upprorsbekämparen. Om den lokala polisen misstänks vara korrupt behöver en extern polisstyrka sättas in för att lösa uppgiften. När uppgiften är löst och området är rensat av polisen är det viktigt att militära enheter omedelbart ansluter för att säkra området.⁴⁰

Steg 5: Lokala val

Insatser i tidigare steg syftar till att ta bort hotet från insurgenterna mot lokalbefolkningen. Steg fem handlar istället om att öka stödet från befolkningen genom att kalla till val av lokala ledare som sedan bildar ett eget styre.⁴¹

Steg 6: Testa de lokala ledarna

Steg sex bygger vidare på steg fem då de nya lokala ledarna testas genom olika uppgifter och bedöms efter deras förmåga att fullfölja dessa. På det sättet klargörs om ledarna lever upp till förväntningarna och kan driva den lokala regeringen. Uppgifterna som delas ut kan exempelvis vara att leda den lokala regeringen, starta ekonomiska och sociala projekt eller rekrytera frivilliga för att sätta upp en självförsvarsstyrka. Utöver att testa de lokala ledarnas lämplighet i sin roll syftar uppgifterna även till att stärka förtroendet hos befolkningen och samtidigt motarbeta insurgenterna.⁴²

Steg 7: Organisera ett politiskt parti

Slutligen finns testade ledare i varje by och stad, och dessa kan då sammanföras för att skapa ett nationellt politiskt parti. I detta läge kan ett redan befintligt parti nyttjas eller också skapas ett helt nytt parti. Denna process är varken snabb eller enkel – det viktiga är att partiets medlemmar väljs ut med omsorg och att det politiska programmet är förankrat i de reformer som ämnar träda i kraft.⁴³

Steg 8: Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna

Det åttonde och sista steget går ut på att neutralisera de sista insurgenterna genom en stor militär insats. Insatsen genomförs likt operationen i steg ett, men med skillnaden att lokalbefolkningen nu är involverad. Den grundläggande principen för denna operation är att försöka tvinga insurgenterna att röra sig och därigenom kunna fånga dem på flykt.⁴⁴

---

⁴⁰ Galula, 2006, s. 86-89

⁴¹ Ibid. s. 89-90

⁴² Ibid. s. 90-91

⁴³ Ibid. s. 92-93

⁴⁴ Ibid. s. 93-94

2.2 Avgränsning av teorin

Galula skiljer på militära operationer (exempelvis att bekämpa insurgenter eller försvara ett visst område) och polisiära insatser (till exempel att identifiera, gripa eller hålla förhör med upprorsmakare).⁴⁵ Utifrån Galulas teori har de steg som anses vara centrala för undersökningen valts ut. Vid urvalet av stegen har utgångspunkten varit att söka efter förklaringsfaktorer som kan användas för att undersöka det amerikanska militära agerandet. Det medför att följande fyra steg behandlas i denna studie:

- *Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna* (steg 1)
- *Utplacering av statiska enheter* (steg 2)
- *Kontakt med och kontroll av befolkningen* (steg 3)
- *Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna* (steg 8)

Hur dessa steg mäts i undersökningen beskrivs i metodkapitlet under avsnittet operationalisering.

I urvalsprocessen har jag valt bort fyra steg, därför att dessa hamnar utanför ramen för undersökningen. Steget *förstöra insurgenternas politiska organisation* väljs bort då det i huvudsak innebär polisiära insatser. Stegen *lokala val*, *testa de lokala ledarna* och *organisera ett politiskt parti* är av politisk art, vilket gör att även dessa väljs bort. Läsaren bör ha i åtanke att dessa val kan påverka studiens resultat, då delar som valts bort kan ha betydelse för processen i sin helhet. Detta gör att trovärdiga slutsatser utifrån studiens resultat är svåra att dra avseende en COIN-operation i sin helhet. Syftet med studien är dock att undersöka om Galulas teori kan anses vara aktuell idag utifrån ett militärt perspektiv, därmed sätts enbart det militära agerandet i fokus under analysen.

3. Metod

3.1 Forskningsdesign: Fallstudie

För att frambringa undersökningens empiri bearbetas materialet med hjälp av det analytiska verktyget i en kvalitativ textanalys. Detta sker genom en fallstudie av upprorsbekämpningen i Al-Anbar (2003–2008), vilket var en del av Irakkriget, och analysverktyget utformas utifrån Galulas teori. Då ett särskilt fenomen studeras är intensionen i denna undersökning att genom fallstudien grundligt kunna beskriva händelser, relationer eller processer i det specifika fallet. För att klassificeras som fall behöver det som ska studeras vara en fristående enhet med distinkta gränser, det vill säga ha en egen identitet som särskiljer fallet från andra företeelser i en likartad kontext.⁴⁶ Motivering kring varför studiens fall utgörs av fristående enheter redovisas senare i detta kapitel. Vidare syftar fallstudien till att finna information och skapa ett helhetsintryck snarare än att fokusera på isolerade faktorer. Detta möjliggör i sin tur att informationen som tillhandahålls kan förklara hur olika aspekter av fallet hänger ihop.⁴⁷ Då upprorsbekämpning är en komplex och många gånger lång process är fallstudien en lämplig metod för att förstå hur olika händelser bidrar till olika utfall.

---

⁴⁵ Galula, 2006, s. 61

⁴⁶ Denscombe, Martyn, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 3., rev. och uppdaterade uppl., Studentlitteratur, Lund, 2016, s. 91

⁴⁷ Ibid. 94-95

De främsta fördelarna med fallstudien i detta sammanhang är som jag ser det att den ger en helhetsbild samt att metoden kan ge gott resultat när forskningens avsikt är att pröva en teori. Därtill undersöker fallstudien ett fenomen i sitt naturliga uppträdande, vilket jag anser är passande i denna studie. Forskningens design motiveras ytterligare av det faktum att fallstudien lämpar sig för småskaliga forskningsprojekt då den koncentreras på ett enskilt fenomen.⁴⁸

Kritik kan riktas mot att välja fallstudien som forskningsdesign då studiens resultat inte kan generaliseras i någon vid mening. Med tanke på att studien endast bygger på två fall är det svårt att överföra slutsatser från undersökningens resultat till andra likartade fall.⁴⁹ Resultaten ska därför ses som bidrag till en process eller som en utgångspunkt för vidare forskning. Vidare kan fallstudier kritiserats för bristande validitet, då metoden inte fokuserar på mätbara data utan snarare bygger på forskarens tolkning av materialet. Medveten om den problematiken kan forskaren hantera detta genom att vara särskilt uppmärksam på detaljerna och på så sätt undvika subjektiva bedömningar.⁵⁰ Trots medvetenheten kvarstår dock det faktum att tolkningen innebär en subjektiv påverkan på analysen som i och med det inte kan betraktas som en allmängiltig sanning.⁵¹

3.2 Teoriprovande metod

Då fallstudien avser undersöka om David Galulas teori kan tillämpas i en verklig nutida kontext, kommer teorin att sättas i centrum och prövas. Det gör att studien karakteriseras av en teoriprovande undersökning.⁵²

Vidare genomförs fallstudien med hjälp av en kvalitativ textanalys, vilket innebär att det viktiga innehållet tas fram genom noggrann läsning av materialet. På det sättet kan en helhetsbild införskaffas och innehåll som ligger dolt i texten kan lyftas fram, vilket passar denna studie som undersöker ett komplext fenomen. Vidare genomförs textanalysen i denna studie med hjälp av ett analysverktyg, som utformas senare i detta kapitel under avsnittet operationalisering. Analysverktyget skapar precision i undersökningen då det beskriver vad forskaren söker efter i materialet. Samtidigt skapar det analytiska verktyget också högre reliabilitet då analysens genomförande tydliggörs för läsaren, som därmed lättare kan följa processen.⁵³ Vidare undersöker textanalytikern idéer genom att söka svar på frågor om vad, hur eller vilka idéer som är representativa i en viss kontext samt hur dessa förändras. För att fördjupa förståelsen kan även frågor om idéernas effekt eller varför vissa idéer är dominanta i olika sammanhang studeras. Textanalysen är användbar då avsikten är att studera en process, som uppstår exempelvis då olika aktörer som agerar mot varandra.⁵⁴ Således passar en kvalitativ textanalys som metod i denna studie som avser försöka förstå en komplicerad och svår social process som innefattar många osäkerheter. Dessa osäkerheter kan även ge upphov till tvetydigheter eller motsägelser, vilket den kvalitativa metoden möter på ett bättre sätt än en kvantitativ metod.⁵⁵

---

⁴⁸ Denscombe, 2016, s. 103-104

⁴⁹ Ibid. s. 417

⁵⁰ Ibid. s. 104-105

⁵¹ Ibid. s. 343

⁵² Ibid. s. 95-97

⁵³ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann E. & Wängnerud, Lena, *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, Femte upplagan, Wolters Kluwer, Stockholm, 2017. s. 216-217

⁵⁴ Ibid. s. 211-212

⁵⁵ Denscombe, 2016, s. 417

En nackdel med att välja kvalitativ textanalys är att metoden lyfter ut delar ur en kontext och därmed riskerar att påverka textens mening och helhet. Vidare kan metoden kritiseras på grund av att forskarens egen bakgrund, identitet och egna uppfattningar kan påverka analysen av det empiriska materialet.⁵⁶ Därav formas denna undersökning av ett öppet förhållningssätt till empirin, för att försöka undvika en subjektiv påverkan på resultatet.

3.3 Val av fall

Det är viktigt att fallet inte plockas fram slumpmässigt utan väljs med hänsyn till kännetecken som har relevans för den teoretiska frågan som ska undersökas. Dessa kännetecken kan konkretiseras genom att skapa urvalskriterier, vilka i sin tur ligger till grund för val av fall. Detta bidrar till en medveten selektion där ett stort antal möjliga fall väljs bort, och forskarens beslut kan därigenom tydligare motiveras samtidigt som generaliseringar utifrån studiens resultat kan göras i större utsträckning. Vid en teoriprovande undersökning grundas valet även i relevans för teorin som ska prövas, vilket innebär att väsentliga beståndsdelar ur aktuell teori beaktas under urvalsprocessen.⁵⁷ Vidare är det vid en fåfallstudie viktigt att välja fall som är så lika varandra som möjligt, förutom när det gäller den variabeln som är central för undersökningen.⁵⁸ Därav väljs två konflikter som är lika gällande agerande parter och fysik plats, men olika gällande konfliktens utfall. I det ena fallet studeras ett misslyckande och i det andra undersöks en framgångsrik upprorsbekämpning.

3.3.1 Urvalskriterier

Följande kriterier har legat till grund för val av fall:

1. Nutida kontext
2. Upprorets omfattning
3. Våldokumenterat

Första kriteriet handlar om att upproret ska utspelas i modern tid i syfte att kunna möta dagens debatt om att klassiska COIN-teorier är förlegade och otillräckliga. *Andra* kriteriet har för avsikt att möjliggöra en prövning av Galulas teori om upprorsbekämpning betraktat utifrån dess olika steg. Detta förutsätter ett uppror med tillräcklig omfattning för att kunna betrakta hur händelser hänger samman och hur de påverkar processens utveckling. *Tredje* kriteriet kräver ett väl dokumenterat uppror för att säkerställa tillgången till användbart material.

3.3.2 USA:s insats i Al-Anbar 2003–2006 respektive 2007–2008

Mot bakgrund av ovanstående kriterier valdes den amerikanska upprorsbekämpningen i provinsen Al-Anbar (2003–2008), vilket var en del av Irakkriget, som fall för denna studie. Al-Anbar valdes dessutom med anledning av att det var den provins i Irak där insurgenterna uppvisade starkast motstånd mot USA och koalitionen under kriget. Under de första åren intensifierades konflikten påtagligt samtidigt som befolkningens stöd för koalitionen ständigt sjönk. Det som till en början var motstånd mot amerikansk närvaro i området utvecklades till ett komplext krig som inkluderade irakisk och amerikansk militär, utländska jihadister och islamistiska insurgenter.⁵⁹ År 2006 hade våldet eskalerat till en nivå som bedömdes mycket svår att hantera och möjligheterna att lyckas stabilisera området tycktes vara ytterst begränsade.⁶⁰

---

⁵⁶ Denscombe, 2016, s. 418

⁵⁷ Ibid. s. 96-97

⁵⁸ Esaiasson et al., 2017, s. 102

⁵⁹ Metz, Steven, *Learning from Iraq: Counterinsurgency in American Strategy*, Carlisle, PA: U.S. Army War College, Strategic Studies Institute, 2007, s.v

⁶⁰ McWilliams, Timothy S. och Wheeler, Kurtis P. (red.). *Al-Anbar Awakening, Volume I - American Perspectives: U.S Marines and Counterinsurgency in Iraq, 2004-2009*, Quantico, VA: Marine Corps University Press, 2009, s. 1

[http://www.hqmc.marines.mil/Portals/61/Docs/Al-AnbarAwakeningVoll\[1\].pdf](http://www.hqmc.marines.mil/Portals/61/Docs/Al-AnbarAwakeningVoll[1].pdf) (hämtad 2017-05-05)

I februari 2006 övertog generalmajor Richard Zilmer befälet över marinkåren i Al-Anbar. Zilmer insåg allvaret i situationen och valde att byta strategi för upprorsbekämpningen i området i syfte att få stopp på den rådande instabiliteten. Zilmers nya strategi gick ut på att skydda och kontrollera befolkningen i större utsträckning.⁶¹ Under 2007 avtog våldet betydligt samtidigt som befolkningens stöd växte sig starkare, och under 2008 var Al-Anbarprovinsen stabiliserad och koalitionen kunde återlämna det militära ansvaret till Irakisk militär.⁶² Detta tydliga skifte gör att konflikten i Al-Anbar kan delas in i två fall; det första mellan åren 2003–2006 och det andra mellan åren 2007–2008. Perioden 2003–2006 utgör, på grund av det upptrappande våldet och den ständigt förvärrade situationen, ett exempel på en misslyckad upprorsbekämpning. Perioden 2007–2008 utgör istället, tack vare stabiliseringen och ett betydligt ökat stöd från befolkningen, ett exempel på framgångsrik upprorsbekämpning. Därigenom kan två likartade fall med olika utfall studeras, vilket ger studien variation och högre trovärdighet i resultaten.

3.4 Material och källkritik

För att frambringa trovärdig empiri behöver sanningshalten i den information som påträffas ifrågasättas och bedömas. Under bearbetningen av insamlat material tillämpas därför ett källkritiskt förhållningssätt.⁶³ Detta sker genom att fyra källkritiska kriterier beaktas; *äkthet*, *samtidighet*, *oberoende* och *tendens*.

1. *Äkthet*, som innebär att källan ska vara det den utger sig för att vara.⁶⁴
2. *Samtidighet*, som handlar om närheten i tid från händelsen till dess att källan berättar om det som hänt.⁶⁵
3. *Oberoende*, som syftar till att kontrollera källans självständighet, det vill säga att den inte påverkats av någon annan eller utgörs av en avskrift. Kriteriet oberoende uppfylls bäst genom att finna primärkällor, och betydligt sämre i de fall en berättelse gått i flera led.⁶⁶
4. *Tendens*, avser säkerställa att källan inte har någon dold agenda som av någon orsak förvränger verkligheten.⁶⁷

Det material som används för analysen i denna undersökning är främst *Al-Anbar Awakening: Counterinsurgency in Iraq, 2004–2009*. Det är en samling av transkriberade intervjuer med amerikanska officerare (majorer–generalmajorer) som var verksamma i olika chefsbefattningar under upprorsbekämpningen. Officerarna tjänstgjorde på olika ledningsnivåer i konflikten, från bataljonschef till marinkårchef. Detta ger en bredare bild av de händelser som skildras, då de olika beskrivningar kompletterar varandra utifrån deras skilda perspektiv. Flera av intervjuerna har genomförts på plats i Irak under pågående insats, vilket ger källorna god samtidighet. Detta bör stärka trovärdigheten i beskrivningarna av de olika händelserna. Avseende kriterierna äkthet och oberoende kan dessa också anses uppfyllda då intervjupersonerna är identifierade förstahandskällor.

---

⁶¹ Shultz, Richard H., *The Marines take Anbar: the four-year fight against al Qaeda*, Naval Institute Press, Annapolis, MD, 2013, s. 154

⁶² McWilliams och Wheeler, 2009, s.1

⁶³ Esaiasson et al., 2017, s. 287-288

⁶⁴ Ibid. s. 291-292

⁶⁵ Ibid. s. 294

⁶⁶ Ibid. s. 292-293

⁶⁷ Ibid. s. 294-296

Vidare bör beaktas att personerna som intervjuas själva var aktiva parter i konflikten, och därmed inte har en objektiv utgångspunkt, vilket gör att tendensfriheten kan ifrågasättas. Samtidigt kan de personliga upplevelserna som skildras tillföra viktiga detaljer till helhetsbilden. Vidare betonar författarna av intervjusamlingen att transkriberingen av intervjuerna har utförts enligt universitetsstandard, i syfte att inte förändra innehållet i intervjuerna.⁶⁸

För att komplettera intervjuerna används dessutom RAND:s studie om Irakkriget, *Counterinsurgency in Iraq (2003–2006)*. Denna komplettering görs för att utöka bredden av det empiriska materialet, samt i syfte att bidra till helhetsbilden och bättre kunna jämföra om olika källor återger händelser på samma sätt. Studien är gjord på uppdrag av det amerikanska försvarsdepartementet, med syftet att ge utvecklingsförslag rörande den amerikanska COIN-strategin. I och med att det således finns en tänkt slutanvändare, väcks frågan om det förekommer en dold agenda i studien. Kritik av den typen, kopplat till källans tendensfrihet, omhändertas genom att studien har genomgått vetenskapliga granskningar innan publicering.⁶⁹ Det framgår dock inte i vilka delar studien utgår ifrån primära eller sekundära källor, vilket gör att källans oberoende kan ifrågasättas.

Sammanfattningsvis kan kritik riktas mot materialet genom att peka på dess ensidighet på grund av det uteslutande amerikanska perspektivet. Valet att utgå ifrån dokumentation enbart från amerikanska författare grundar sig i att tillgången på adekvat material kopplat till de undersökta fallen är tämligen begränsat. Ändamålsenligt material som har kunnat identifierats är främst författat av amerikaner, vilket skulle kunna förklaras utifrån deras ledande roll i den aktuella upprorsbekämpningen. Dessutom skulle kunna antas att den alltmer utbredda COIN-debatten i USA har skapat en större efterfrågan, vilket kan motivera framställandet av den sortens material. Vidare kan delar av materialet även kritiseras för tendentiös påverkan. Detta har hanterats genom att utgå ifrån vitt skilda källor, med förhoppningen om att därigenom kunna identifiera eventuella vinklingar i återberättelser av olika händelseförlopp.

3.5 Operationalisering

Detta avsnitt förklarar hur Galulas teoretiska ramverk omsätts till operationella indikatorer som utgör grunden för analysverktyget, vilket i sin tur skapar utgångspunkten för den empiriska undersökningen. Analysverktyget utgör studiens mätinstrument och talar således om vad det är vi faktiskt vill undersöka. Det innebär även att analysverktyget har en avgörande betydelse för vilka resultat studien kommer fram till samt hur pålitliga dessa resultat är. I grunden är detta alltså en fråga om undersökningens validitet (det vill säga giltighet) då processen bestämmer om vi mäter det vi påstår att vi mäter. Utan att uppnå god validitet kan man heller inte dra trovärdiga slutsatser om verkligheten, vilket i sig understryker vikten av en noga genomförd operationalisering.⁷⁰

Då analysredskapet användas som vägledare vid undersökningen finns risken att forskaren låser sig vid detta i alltför stor utsträckning. Därmed riskerar viktiga delar av materialet att förbises, vilket kan påverka helheten och resultatet av undersökningen. För att undvika denna företeelse krävs ett öppet förhållningssätt och en förmåga att kontinuerligt ifrågasätta egna antaganden.

---

⁶⁸ McWilliams och Wheeler, 2009, s. xii

⁶⁹ Pirnie och O'Connel, 2008, s. iii

⁷⁰ Esaiasson et al., 2017, s. 55-57

Detta hänger även ihop med forskarens objektivitet, vilket i sammanhanget innebär att studien inte bör färgas av egna värderingar eller tidigare erfarenheter. Därav formas denna studie av öppenhet och flexibilitet, för att försöka undvika en subjektiv påverkan på resultatet.⁷¹

Då de operationella indikatorerna som presenteras i det analytiska verktyget beskriver vad som letas efter i det empiriska materialet har de en central roll i undersökningen. Indikatorerna har utvecklats utifrån Galulas resonemang kring ingående delar i respektive steg. Nedan följer en redogörelse för hur indikatorerna preciserats utifrån de teoretiska begreppen:

Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna

Detta steg syftar till att förbereda och möjliggöra för kommande steg genom att säkra operationsområdet.

Indikatorer som söks efter i det empiriska materialet blir följande:

- Kraftsamlades trupper i området där insurgenter uppträdde?
- Genomfördes omringande operationer ”utifrån och in”?
- Bekämpades eller tvingades insurgenter iväg från området?
- Ökade aktiviteten hos förband i närliggande områden?

Utplacering av de statiska enheterna

Detta steg syftar främst till att stärka förtroendet från lokalbefolkningen genom att skydda dem från insurgenterna.

Indikatorer som söks efter i det empiriska materialet blir följande:

- Riktades fokus mot att skydda lokalbefolkningen?
- Grupperades trupper nära lokalbefolkningen?
- Hindrades insurgenter från att ta sig in i området?
- Upprättades förbjudna zoner?

Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen

Detta steg syftar till att återta kontrollen över lokalbefolkningen och tillse att de inte längre kontrolleras av insurgenterna. Dessutom syftar steget till att utöka den etablerade kontakten med befolkningen för att utöka samarbetet i kampen mot insurgenterna.

Indikatorer som söks efter i det empiriska materialet blir följande:

- Tilldelades befolkningen uppgifter?
- Registrerades medborgarna i området?
- Tillsattes rörliga patruller samt beredkapsstyrkor?
- Bedrevs informationsinhämtning genom befolkningen?
- Startades sociala, medicinska, ekonomiska eller kulturella reformer?

---

⁷¹ Denscombe, 2016, s. 416-418

Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna

Detta steg syftar till att eliminera de sista insurgenterna och på så vis vinna konflikten. Detta uppnås genom en storskalig militär insats med ett aktivt stöd av lokalbefolkningen.

Indikatorer som söks efter i det empiriska materialet blir följande:

- Genomfördes en stor militär insats i slutskedet?
- Om ja, involverades lokalbefolkningen i insatsen?
- Om ja, lyckades insatsen?

Teoretiska begrepp utifrån Galulas steg:	Operationella indikatorer:	Identifierades indikatorn i fallet? (Ja/Nej/Delvis)
<i>Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Kraftsamlades trupper i området där insurgenter uppträdde? - Genomfördes omringande operationer ”utifrån och in”? - Bekämpades eller tvingades insurgenter iväg från området? - Ökade aktiviteten hos förband i närliggande områden? 	
<i>Utplacering av statiska enheter</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Riktades fokus mot att skydda lokalbefolkningen? - Grupperades trupper nära lokalbefolkningen? - Hindrades insurgenter från att ta sig in i området? - Upprättades förbjudna zoner? 	
<i>Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Tilldelades befolkningen uppgifter? - Registrerades medborgarna i området? - Tillsattes rörliga patruller samt beredkapsstyrkor? - Bedrevs informationsinhämtning genom befolkningen? - Startades sociala, medicinska, ekonomiska eller kulturella reformer? 	
<i>Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Genomfördes en stor militär insats i slutskedet? - Om ja, involverades lokalbefolkningen i insatsen? - Om ja, lyckades insatsen? 	

Tabell 1. Analysverktyg.

Med hjälp av analysverktyget identifieras likheter och skillnader mellan teorin och de båda fallen, vilket åskådliggörs i analysen. Återfinns analysverktygets indikatorer i empirin betyder det att USA agerade i enlighet med Galulas teori, och om undersökningen visar att indikatorerna inte kan identifieras tyder det istället på att USA inte agerade enligt teorin. För att fallet ska uppfylla ett av Galulas steg, krävs att *flera än hälften* av de framtagna indikatorerna för steget kan identifieras i empirin.

Analysen av respektive fall inleds med en kort beskrivning av fallet i sin helhet, vilken syftar till att skildra den kontext som de analyserade händelserna härstammar från. Därefter analyseras fallen utifrån de operationella indikatorerna och i slutet av respektive analys redovisas en sammanfattning av resultaten. Därpå följer en presentation av de slutsatser som dragits vid undersökningen av respektive fall samt svar på delfrågorna. Studiens centrala frågeställning besvaras i avslutningskapitlets diskussionsdel.

4. Analys

4.1 Beskrivning av fall 1 – Al-Anbar (2003–2006)

I det inledande skedet av upproret prioriterade koalitionen främst två uppgifter, dels att stödja den irakiska regeringen och dels att skydda egna förband. Denna prioritering innebar i praktiken att kontakten med befolkningen avgränsades till enstaka patrulleringar i städerna. På grund av avsaknaden av någon utarbetad COIN-strategi, fortlöpte den motståndarfokuserade taktiken under hela perioden.⁷²

4.2 Analys av fall 1

Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna

Under 2004 genomfördes två större operationer mot staden Fallujah, där insurgenterna hade ett starkt fäste. Den första operationen var oplanerad och innebar ett amerikanskt misslyckande. Den andra var betydligt bättre förberedd och förband kraftsamlades i området inför operationen. I likhet med Galulas principer, omringades staden och genomsöktes därefter schematiskt tills dess att områdets insurgenter hade avlägsnats.⁷³ Ytterligare elva stycken liknande operationer genomfördes i andra delar av provinsen perioden 2005–2006.⁷⁴ Liksom Galula poängterar fungerar det första steget som en förberedelse för att kommande steg ska kunna påbörjas, och detta tycks de amerikanska styrkorna lyckats med i fallet.

Galulas teori pekar även i detta steg på en större helhetsbild där förband i angränsande områden höjer sin beredskap i samband med pågående insats i närliggande operationsområde. Någon förhöjd aktivitet hos sidoförband simultant med pågående operationer kunde emellertid inte identifieras i fallet. Avsaknad av denna åtgärd i empirin bör dock betraktas med viss försiktighet, då man i regel alltid höjer beredskapen även i kringliggande områden i samband med pågående militära insatser.

Med undantag för ovanstående avvikelser påträffas de indikatorer som tagits fram för att besvara om Galulas principer följdes av de närvarande amerikanska förbanden i praktiken, vilket gör att fallet uppfyller detta steg.

Utplacering av statiska enheter

Under denna fas försämrades stödet för de amerikanska trupperna ytterligare då förbanden, i motsats till Galulas principer, grupperades i militära baser utanför städerna och koncentrerade sig på att skydda egna enheter från insurgenterna. Detta avståndstagande försvårade integrationen med lokalbefolkningen som därigenom inte kunde skyddas. Vidare beskrivs i fallet inte heller hur insurgenter hindrades från att ta sig in till befolkningen, utan det otillräckliga skyddet möjliggjorde istället attentat från insurgenterna mot de irakiska medborgarna.⁷⁵ Därtill tycks arbetet med att upprätta förbjudna zoner också ha uteblivit. Dessa kunde exempelvis med fördel upprättats vid gränsen mellan Irak och Syrien, där insurgenterna kontinuerligt transporterade förnödenheter och vapen in i landet samt sökte skydd genom flykt över gränsen in i Syrien.⁷⁶

---

⁷² Pirnie och O'Connel, 2008, s. 11

⁷³ Ibid. s. 38–39

⁷⁴ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 9-11

⁷⁵ Ibid. s. 71

⁷⁶ Ibid. s. 44

Utifrån denna beskrivning uppfyller fallet inte indikatorerna för detta steg, då ingen av de operationella indikatorerna kan återfinnas i empirin under denna fas.

Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen

Vid den andra, och lyckade, operationen i Fallujah under slutet av 2004 hade flertalet civila invånare redan lämnat staden för att undvika striderna. När staden väl var säkrad av koalitionen återvända dess invånare och i samband med detta genomfördes en systematisk kontroll av dessa i syfte att inte släppa in några insurgeneter i området.⁷⁷ Någon mer omfattande registrering av lokalbefolkningen, likt Galula förespråkar, tycks dock inte genomförts under perioden. Vidare återfinns i fallet tillfällen då befolkningen tilldelats uppgifter, exempelvis att röja upp gatorna efter stridigheter eller arbeta för en fungerande infrastruktur som vatten och avlopp.⁷⁸ Däremot återfinns inga tecken på att några reformer startades i detta skede. Det berättas i fallet heller inte om massiv informationsinhämtning från lokalbefolkningen, vilket i Galulas teori beskrivs som en avgörande framgångsfaktor för COIN-operationen. Vidare tillsattes rörliga patruller i städerna,⁷⁹ dock tycks inga beredskapsstyrkor sammansatts i syfte att skydda befolkningen från insurgeneterna.

Sammantaget gör detta att fallet inte uppfyller steget, då endast en indikator efterlevdes i praktiken.

Vinna över eller bekämpa de sista insurgeneterna

Ett antal militära operationer genomfördes i provinsens olika delar under periodens senare skede (2005–2006).⁸⁰ Dessa följdes dock inte upp i ett slutskede i den omfattning som beskrivs i teorin, där Galula förordar en stor militär insats med målet att neutralisera de sista insurgeneterna. Vidare återfinns heller inga tecken på att lokalbefolkningen engagerades i kampen mot insurgeneterna.

Sammantaget gör ovanstående att ingen indikator kan identifieras och därmed uppfyller fallet inte detta steg.

---

⁷⁷ Pirnie och O'Connel, 2008, s. 39

⁷⁸ McWilliams, s. 230

⁷⁹ Pirnie och O'Connel, 2008, s. 11–13

⁸⁰ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 9-11

4.2.1 Resultat fall 1

Teoretiska begrepp utifrån Galulas steg:	Operationella indikatorer:	Identifierades indikatorn i fallet? (Ja/Nej/Delvis)
<i>Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna</i>	- Kraftsamlades trupper i området där insurgenter uppträdde?	<i>Ja</i>
	- Genomfördes omringande operationer ”utifrån och in”?	<i>Ja</i>
	- Bekämpades eller tvingades insurgenter iväg från området?	<i>Ja</i>
	- Ökade aktiviteten hos förband i närliggande områden?	<i>Nej</i>
<i>Utplacering av statiska enheter</i>	- Riktades fokus mot att skydda lokalbefolkningen?	<i>Nej</i>
	- Grupperades trupper nära lokalbefolkningen?	<i>Nej</i>
	- Hindrades insurgenter från att ta sig in i området?	<i>Nej</i>
	- Upprättades förbjudna zoner?	<i>Nej</i>
<i>Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen</i>	- Tilldelades befolkningen uppgifter?	<i>Ja</i>
	- Registrerades medborgarna i området?	<i>Delvis</i>
	- Tillsattes rörliga patruller samt beredkapsstyrkor?	<i>Delvis</i>
	- Bedrevs informationsinhämtning genom befolkningen?	<i>Nej</i>
	- Startades sociala, medicinska, ekonomiska eller kulturella reformer?	<i>Nej</i>
<i>Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna</i>	- Genomfördes en stor militär insats i slutskedet?	<i>Nej</i>
	- Om ja, involverades lokalbefolkningen i insatsen?	<i>Nej</i>
	- Om ja, lyckades insatsen?	<i>Nej</i>

Tabell 2. Analysverktyg med resultaten av fall 1.

4.2.2 Slutsatser fall 1

Analysen visar att det finns tydliga skillnader mellan det amerikanska agerandet i Al-Anbar (2003–2006) och Galulas teorier. Dessa skillnader gestaltas främst genom USA:s motståndarfokus i fallet istället för att, som Galula förordar, prioritera skyddet av lokalbefolkningen. På grund av denna prioritering ökades avståndet mellan parterna, vilket försvårade samarbetet och möjliggjorde ringa informationsinhämtning från befolkningen. Detta är anmärkningsvärt eftersom Galula menar att massiv insamling av information om insurgenterna genom befolkningen spelar en direkt avgörande roll för framgång i upprorsbekämpningen. Avseende likheter mellan fallet och teorin kan dessa främst identifieras under det första steget, det vill säga operationer som syftar till initial eliminering av insurgenter i operationsområdet.

4.2.3 Svar på delfråga 1

Utifrån de slutsatser som är dragna vid undersökningen av fall 1 kan konstateras att delfrågan ”*Var det amerikanska misslyckandet i Al-Anbar (2003–2006) ett resultat av att Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning inte följdes?*” kan besvaras *till del jakande*. Detta beroende på bristfälliga amerikanska försök att vinna befolkningens stöd, vilket Galula hävdar är en grundförutsättning för en lyckad COIN-operation. Dock bör beaktas att upprorsbekämpning är komplext och misslyckandets orsaksförklaringar kan vara flera än de Galula avhandlar i teorin. Därav kan utebliven amerikansk framgång inte *enbart* förklaras med att Galulas modell inte efterlevdes.

4.3 Beskrivning av fall 2 – Al-Anbar (2007–2008)

Under 2006 byttes de amerikanska styrkornas motståndarfokus ut till en befolkningscentrerad strategi. Denna förändring genomsyrade hela uppträdandet och insatser under perioden riktades istället primärt till att skydda och stärka relationen till lokalbefolkningen. Redan 2008 hade provinsen stabiliserats och de amerikanska trupperna kunde då återlämna ansvaret för säkerheten till den irakiska armén.⁸¹

4.4 Analys av fall 2

Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna

Chefen för första markinkåren i Al-Anbar 2006–2007, generalmajor Richard Zilmer, ansåg att provinsen Al-Anbar inte kunde stabiliseras utan att dess huvudstad Ramadi, med cirka 400 000 invånare, säkrades. Därför fokuserades huvudoperationen till att säkra Ramadi och därmed möjliggöra stabilisering i hela området.⁸² Ställföreträdande chef till Zilmer under den här perioden var brigadgeneral Robert Neller. Han beskriver i intervjun hur Ramadi isolerades genom att först omringa staden och sedan påbörja en operation utifrån och in, likt tillvägagångssättet Galula beskriver i teorin. För att lyckas med detta kraftsamlades trupper i området och operationen genomfördes tillsammans med förband ur den irakiska armén samt polis.⁸³ Vidare beskriver även överste Sean MacFarland, chef över en brigadstridsgrupp i marinkåren 2006–2007, metoden som användes då Ramadi isolerades. MacFarland var ansvarig för att fullfölja operationen genom att upprätta posteringar bemannade av irakisk militär och polis vid infartsvägar till staden. På så sätt förhindrades ytterligare insurgenter att ansluta sig till området, vilket innebär att de amerikanska styrkorna ånyo agerade i enlighet med de metoder som Galula förespråkar. När arbetet med att förhindra fientlig styrketillväxt utifrån var färdigt fördrevs innevarande insurgenterna från området genom att genomsöka ett kvarter i taget. I samband med dessa operationer ökade även stödet från lokalbefolkningen och vissa medborgare anslöt sig även på amerikanernas sida i kampen mot insurgenterna.⁸⁴

Fallet utvisar dock inte om förband i intilliggande områden intensifierade sin verksamhet parallellt med dessa operationer. Bortsett från detta identifieras indikatorerna utifrån Galulas teori i empirin, varvid fallet uppfyller steget.

Avvikelser

Parallellt med att säkra del för del av provinsen pågick ett intensivt arbete med att rekrytera och utbilda den irakiska armén och poliskåren. Zilmer ansåg att en stark irakisk armé var direkt avgörande för att kunna stabilisera provinsen, varför uppbyggnaden av den lokala armén

---

⁸¹ Shultz, 2013, s. 154

⁸² McWilliams och Wheeler, 2009, s. 142

⁸³ Ibid. s. 170

⁸⁴ Ibid. 178

utgjorde en del av den långsiktiga strategin och vägen mot framgång i konflikten. Målet var att den irakiska armén skulle kunna ta över och själva leda arbetet tillbaka mot en stabil samhällsstruktur.⁸⁵ Galula, däremot, berör inte utbildning av den inhemska armén utan lägger i sina teorier istället fokus på att bygga upp en fungerande regering i landet. Härvid kan identifieras en viktig skillnad mellan teorin och hur USA agerade, vilket kan vara värt att notera inför kommande diskussion.

Utplacering av statiska enheter

När huvudstaden Ramadi väl hade säkrats inriktades operationen mot att bibehålla stabilitet i det kontrollerade området. En av de ansvariga bataljonscheferna för detta uppdrag var överstelöjtnant William Journey. Han menar att operationens ”nyckelterräng” utgjordes av civilbefolkningen som därmed behövde skyddas för att lösa uppdraget. För att kunna skydda civilbefolkningen på ett framgångsrikt sätt beskriver Journey hur hans förband, i enlighet med Galulas principer, grupperade och levde nära medborgarna. Dessutom planerades och genomfördes uppdrag tillsammans med dem, vilket enligt Journey skedde som ett led i att skapa en självständighet i civilsamhället och stärka förmågan att klara sig på egen hand. Vidare talar Journey om att det i detta skede till stor del handlade om att bygga relationer till personer i samhället som därigenom i större utsträckning var villiga att hjälpa till i kampen mot insurgenterna.⁸⁶ Detta resonemang stämmer väl överens med Galulas teori, som lyfter fram hur det i detta steg läggs stor vikt vid att knyta band med lokalbefolkningen. Parallellt med en generell integrering med befolkningen ökade bevakningen och skyddet av viktiga platser, till exempel i direkt anslutning till regeringsbyggnaden. Detta syftade till att hindra insurgenterna från att utföra attentat mot sårbara platser där stor effekt på befolkningens moral kunde uppnås. En annan viktig aspekt som Journey lyfter, var att baser och grupperingsplatser som upprättades var permanenta och inte bara temporära. Detta var nödvändigt för att skapa en trygghetskänsla hos befolkningen som därigenom vågade hjälpa till genom att delge information om insurgenterna. Likt Galula förespråkar utökades arbetet med att upprätta ”säkerhetsstationer”, det vill säga infartsposter, under denna fas. Dessa säkerhetsstationer syftade fortsatt till att hindra insurgenter från att ta sig in i området.⁸⁷

En skillnad mellan fallet och teorin, är att det i fallet inte återges något om upprättande av förbjudna zoner. Om detta berodde på resursbrist eller andra prioriteringar är svårt att svara på. Utöver denna skillnad identifierades övriga ställda indikatorer i fallet, som därmed uppfyller detta steg.

Avvikelser

Journey beskriver även i detta skede ett fortsatt och fördjupat samarbete med den irakiska armén, där förbanden hjälptes åt med att finna lösningar som drev kampen mot insurgenterna framåt. Han talar vidare om nära samspel med lokal polis, där poliserna uppträdde civilklädda och tack vare sin lokalkännedom kunde peka ut upprorsmakare åt den amerikanska armén. Journey beskriver också arbetet med att utöka och vidareutbilda irakiska säkerhetsstyrkor, det vill säga polis och militär. Liksom Zilmer, hävdar Journey att det långsiktiga målet var att kunna överlämna områdesansvar successivt till irakisk militär.⁸⁸

---

⁸⁵ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 143

⁸⁶ Ibid. s. 187-188

⁸⁷ Ibid. s. 194-195

⁸⁸ Ibid. s. 189

Likt i föregående fas, behandlar inte Galula heller här uppbyggnaden av, eller samarbetet med, lokala säkerhetsstyrkor. Galula beskriver emellertid i ett senare steg (som inte behandlas i denna undersökning) hur lokal polis engageras i arbetet med att gripa kvarvarande insurgenter. Galula talar dock inte om det nära samarbete som berättas om i fallet, utan han beskriver insatser där polisen agerar autonomt.

Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen

Brigadgeneral Neller framhåller, i likhet med Galula, att en av grundpelarna i en framgångsrik upprorsbekämpning är att vinna befolkningens fulla stöd. För att lyckas med detta krävs att lokalbefolkningen skyddas från påverkan av insurgenterna. För att kunna skydda befolkningen menar Neller att det krävs att invånarna kan kontrolleras. Liksom Galula, påstår Neller vidare att kontrollen av lokalbefolkningen även är något som insurgenterna strävar efter. Situationen skapar en kamp om befolkningskontroll mellan upprorsbekämparna och insurgenterna. Neller beskriver hur de amerikanska förbanden hanterade denna kamp genom att upprätta infartskontroller på vägarna in till städerna, bygga barriärer och skyddsvallar samt genom att identitetsregistrera medborgarna i området.⁸⁹ Målet med dessa åtgärder var att hålla insurgenterna utanför området och därigenom skapa en trygg miljö för befolkningen. Lyckades detta bidrog det till ökat förtroende från befolkningen och en ökad vilja att samarbeta i kampen mot upprorsmakaren blev starkare. Neller beskriver att samarbetet med befolkningen är ett sätt för de amerikanska styrkorna att inhämta information om insurgenterna, vilket även Galula:s teori lyfter fram som en central framgångsfaktor i sin teori.⁹⁰ Neller förklarar hur marinkåren kartlade befolkningen i Fallujah, genom att utföra kontroll av fordonstransporter och körkort eller identitetskort. Vidare beskriver Neller hur städernas invånare kan skyddas från angripande insurgenter genom att barrikadera gator och passager så att endast en eller två vägar in till staden lämnas öppna. Neller understryker vidare att varje hinder som sätts upp också behöver bevakas och kunna bekämpas med direktriktad eld. Denna strategi användes framgångsrikt i städerna Haditha, Haqlaniyah, Barwanah.⁹¹ Genom att vidta dessa typer av åtgärder kan det som Galula beskriver i sina principer uppnås, nämligen att skära av förbindelsen mellan insurgenter och befolkningen. På så sätt stoppas underhållstransporter med förnödenheter avsedda för insurgenterna. Dessutom underlättar separationen mellan lokalbefolkningen och insurgenter även arbetet med att skydda medborgarna, vilket bör öka stödet från befolkningen.

Liksom Neller vittnar generalmajor Walter Gaskin, chef för andra marinkåren 2007–2008, om fortsatta operationer med patruller som fördrev insurgenterna från städer och befolkningscentrum. Gaskin berättar att upprorsmakarna i mitten av 2007 effektivt hade drivits bort från provinsens tätorter ut på landsbygden.⁹² Detta agerande stämmer överens med Galulas inriktning i detta steg som avser upprepade militära insatser mot insurgenterna i syfte att skydda lokalbefolkningen. Vidare beskriver Gaskin att den förbättrade säkerhetssituationen möjliggjorde påbörjandet av samhällsmässiga förbättringsarbeten, exempelvis en utveckling av ekonomin samt ökad möjlighet för regeringen och polisens insatser. Gaskin lyfter även fram sociala projekt där befolkningen engagerades, medan de militära styrkorna ansvarade för att upprätthålla säkerheten i området. Uppgifter som tilldelades lokalbefolkningen kunde vara återställande av bebyggelsen efter striderna inkluderat el, vatten och sophämtning eller att starta upp skolan igen.⁹³

---

⁸⁹ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 169

⁹⁰ Ibid. s. 171

⁹¹ Ibid. s. 170

⁹² Ibid. s. 215

⁹³ Ibid. s. 216-217

Sammantaget innebär detta att USA:s agerande under denna fas i hög grad uppfyller Galulas teori, då samtliga indikatorer som tagits fram för steget identifieras i empirin.

Avvikelser

I fallet beskriver Neller hur det, parallellt med stridigheterna, pågick ett ”medialt krig”. Neller beskriver det mediala kriget som en oavbruten kamp dömd att misslyckas, där media ständigt tenderade att vinkla nyhetsrapporteringen negativt ur amerikanskt perspektiv och därmed påverka den globala opinionen.⁹⁴ Vidare beskrivs också hur utländska krigare från hela den islamistiska världen anslöt sig till upproret på grund av religiösa övertygelser.^{95, 96} Varken problematiken kring medias betydelse i konflikten eller utländska jihadisterna lyfts fram i Galulas teori.

Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna

Generalmajor Gaskin beskriver hur de militära insatserna ökade i detta skede i syfte att eliminera de sista insurgenterna i området. En märkbar skillnad jämfört med tidigare i konflikten är att befolkningen i högre grad nu involverades i operationerna. Ett exempel på detta är när USA identifierade problematiken kring moskéer, varifrån insurgenterna kunde hålla möten och agera ostört då amerikanska soldater inte tilläts komma in i dessa religiösa byggnader. För att hantera denna kulturella barriär engagerades lokalbefolkningen som kunde tillträda moskéerna utan att ifrågasättas, och på så sätt kunde de bidra till kartläggningen av den fiendliga verksamheten. Gaskin berättar att de samordnade insatserna med den lokala befolkningen till slut ledde till att insurgenterna tvingats lämna städerna. De slutgiltiga insatserna koordinerades med irakiska säkerhetsstyrkor som hjälpte till att lokalisera de platser utanför städerna där insurgenter hade etablerat sig.⁹⁷ Galula framhåller att det sista steget ska resultera i att kvarvarande insurgenter är tillfångatagna eller har tvingats fly från operationsområdet, vilket de amerikanska styrkorna bedöms ha lyckats med i fallet.

Samtliga indikatorer har identifierats i fallet, vilket därmed uppfyller steget.

---

⁹⁴ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 171-172

⁹⁵ Ibid. s. 90

⁹⁶ Pirnie och O'Connel, 2008, s. 15-17

⁹⁷ McWilliams och Wheeler, 2009, s. 217-218

4.4.1 Resultat fall 2

Teoretiska begrepp utifrån Galulas steg:	Operationella indikatorer:	Identifierades indikatorn i fallet? (Ja/Nej/Delvis)
<i>Bekämpa eller avvisa upprorsmakarna</i>	- Kraftsamlades trupper i området där insurgenter uppträdde?	<i>Ja</i>
	- Genomfördes omringande operationer ”utifrån och in”?	<i>Ja</i>
	- Bekämpades eller tvingades insurgenter iväg från området?	<i>Ja</i>
	- Ökade aktiviteten hos förband i närliggande områden?	<i>Nej</i>
<i>Utplacering av statiska enheter</i>	- Riktades fokus mot att skydda lokalbefolkningen?	<i>Ja</i>
	- Grupperades trupper nära lokalbefolkningen?	<i>Ja</i>
	- Hindrades insurgenter från att ta sig in i området?	<i>Ja</i>
	- Upprättades förbjudna zoner?	<i>Nej</i>
<i>Kontakt med och kontroll av lokalbefolkningen</i>	- Tilldelades befolkningen uppgifter?	<i>Ja</i>
	- Registrerades medborgarna i området?	<i>Ja</i>
	- Tillsattes rörliga patruller samt beredkapsstyrkor?	<i>Ja</i>
	- Bedrevs informationsinhämtning genom befolkningen?	<i>Ja</i>
	- Startades sociala, medicinska, ekonomiska eller kulturella reformer?	<i>Ja</i>
<i>Vinna över eller bekämpa de sista insurgenterna</i>	- Genomfördes en stor militär insats i slutskedet?	<i>Ja</i>
	- Om ja, involverades lokalbefolkningen i insatsen?	<i>Ja</i>
	- Om ja, lyckades insatsen?	<i>Ja</i>

Tabell 3. Analysverktyg med resultaten av fall 2.

4.4.2 Slutsatser fall 2

Analysen visar att det finns stora likheter mellan USA:s agerande i Al-Anbarprovinsen 2007–2008 och Galulas teori. Det finns även skillnader, där den tydligaste utgörs av hur USA beskriver samspelet med irakiska säkerhetsstyrkor som en avgörande del i framgången medan Galula inte behandlar detta i teorin.

4.4.3 Svar på delfråga 2

Utifrån de slutsatser som är dragna vid undersökningen av fall 2 kan konstateras att delfrågan ”Var USA:s framgång i Al-Anbar (2007–2008) en följd av att Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning följdes?” kan besvaras *delvis jakande*. Detta beroende på osäkerheten kring i vilken grad de identifierande avvikelserna påverkade framgången.

5. Avslutning

5.1 Sammanfattande slutsatser

Resultaten *i det första fallet* visar på skillnader mellan USA:s agerande och Galulas teorier. Dessa skillnader skulle möjligen kunna förklara det misslyckade utfallet i konflikten, då de amerikanska styrkorna i praktiken agerade tvärt emot teorins mest grundläggande principer som bygger på att prioritera lokalbefolkningen.

Resultaten *i det andra fallet* utvisar större likheter mellan USA:s agerande och teorin, vilket skulle kunna bidra till en förklaring av konflikten framgångsrika utfall. USA agerade dock inte heller i det här fallet fullt ut enligt Galulas teori, exempelvis upprättades enligt empirin inte några förbjudna zoner i provinsen. Galula påtalar dock att vissa delar i hans handlingsplan kan prioriteras bort beroende på de specifika omständigheterna i situationen. Detta resonemang öppnar för möjligheten att USA faktiskt följt Galulas steg, men valt att prioritera bort vissa delar med tanke på rådande förutsättningar.

5.1.1 Alternativa orsaksförklaringar till konflikternas utfall

Förutom att söka svar på vad Galulas teori *kan förklara*, har även en underliggande fråga beaktats under analysen; nämligen vad teorin *inte kan förklara*. I de studerade fallen har flera faktorer identifierats som inte återfinns i Galulas teoribildning – exempelvis nära samarbete med inhemska säkerhetsstyrkor, medias roll i konflikten samt problematiken kring religiösa anhängare från andra länder som ansluter till kriget. Dessa faktorer beskrivs av flera källor som väsentliga inslag i konflikten, varför de sannolikt hade en viktig inverkan på händelseförloppet och i förlängningen det slutgiltiga utfallet i respektive fall.

5.2 Återkoppling till problem, syfte och central frågeställning

Studiens identifierade problemområde handlar om de meningsskiljaktigheter som råder i den krigsvetenskapliga debatten gällande äldre COIN-teoriers giltighet i dagens uppror. Syftet med studien har därför varit att undersöka om en klassisk teori om upprorsbekämpning fortfarande är användbar i dagens kontext, genom att besvara frågeställningen:

- Hur kan Galulas teorier om framgångsrik upprorsbekämpning bidra till förklaringen av utfallet av konflikten i Al-Anbar (2003–2008)?

Undersökningens resultat visar att konflikten utfall enbart *till del* kan förklaras med hjälp av Galulas teorier. Anledningen till detta är osäkerheten kring vilka faktorer som de facto påverkade utfallet, och det går inte att utesluta att Galulas teori endast kan bidra till en del av förklaringen. Därmed finns anledning att fortsätta debattera och undersöka frågan ytterligare.

5.3 Diskussion

5.3.1 Kritik mot studiens resultat

Studiens resultat kan ha påverkats av undersökningens *teoretiska utgångspunkt* där delar av teorin valts bort, då Galula belyser att upprorsbekämpning engagerar flera aktörer än de militära parterna. Genom att inte behandla de politiska eller rent polisiära aspekterna riskerar undersökningen att gå miste om helheten i operationerna. Valet att avgränsa teorin till det militära agerandet görs med anledning av att syftet med studien är att pröva Galulas teori mot ett modernt uppror utifrån ett militärt perspektiv. Ytterligare skäl till denna avgränsning återfinns vid närmare granskning av det material som identifierats kopplat till de aktuella fallen. Materialet som valts utifrån källkritiska överväganden samt med relevans för undersökningen i åtanke, utgår främst från det militära agerandet. Därmed vore en djupare analys av de andra delarna inte möjlig utan att välja helt annat material. I det fallet skulle avkall på skildringen av de militära operationerna göras, vilket i sig skulle minska relevansen i dragna slutsatser kring det militära perspektivet.

Även de *metodologiska premisserna* kan kritiseras då studien är begränsad till att endast undersöka två fall, varvid generaliseringar kring resultaten inte kan göras i någon större utsträckning. Däremot kan resultaten tillsammans med annan forskning bidra till en helhetsförståelse kring effektiv upprorsbekämpning. Vidare anser jag, med tanke på kritiken som riktas mot gamla COIN-teorier, att en adekvat alternativ metod skulle varit att utveckla en gammal teori med hjälp av en modern konflikt. Med denna metod skulle undersökningen kunna riktas mot att utveckla Galulas teori och därigenom skapa en modell som på ett bättre sätt möter dagens verklighet och utmaningar inom COIN. På detta sätt skulle principer kunna tas fram som berör den teknologiska utvecklingen och medias roll samt innebörden av islamistisk fundamentalism i COIN-sammanhang. Detta kan åstadkommas genom en empiriskt grundad teoriutvecklande studie där syftet är att hitta, alternativt föreslå kompletterande förklaringsfaktorer. Det vill säga att fenomenet Y bättre kan förstås om vi utöver de existerande faktorerna även beaktar förklaringsfaktor X. Tillvägagångssättet som används för att uppnå detta är att samla in mycket data om få fall som grund för analysen.⁹⁸ Jag har dock valt att inte använda en teoriutvecklande metod då jag ser tydliga fördelar med att istället använda en teoriprovande metod i denna studie. Dessa fördelar är direkt kopplade till avsikten med undersökningen, det vill säga att pröva en befintlig teori och ta reda på om den kan anses vara gällande i sin nuvarande form. En fördel med att använda en teoriprovande metod i denna studie är att relevansen för Galulas teori i en modern kontext tydligare skildras. Därmed kan undersökningens frågeställning besvaras med bättre precision. Vidare är studien extra intressant i och med att en teoriprovande metod används då denna möjliggör ett tydligare resultat, vilket i sin tur kan bidra till ny kunskap kring hur vi ser på framgångsrik upprorsbekämpning idag.

Vidare bör den obalans som råder i analysen mellan respektive fall belysas i sammanhanget. En obalans mellan fallen i denna undersökning uppstår naturligt som en följd av USA:s olika agerande i de olika fallen. Studiens resultat visar att USA i mindre omfattning agerade enligt Galulas teori i fall 1, medan det i fall 2 identifierades betydligt fler likheter mellan fallet och teorin. Detta medför att analysen av fall 2 är större sett till antalet ord.

---

⁹⁸ Esaiasson et al., 2017, s. 112

5.3.2 Resultatens betydelse för rådande forskningsläge

Studiens resultat tyder på att Galulas teori med befolkningen i centrum till del är aktuell i nutida kontext. Efter värdering av resultaten och då slutsatser dragits utifrån dessa kan jag dock se ett potentiellt problem med Galulas teori, nämligen att den saknar detaljupplösning. Teorins centrala budskap är dels vikten av att skydda lokalbefolkningen, samt att bygga upp en fungerande regering i landet. Dessa båda delar kan anses vara av generell art då de återfinns i andra teorier inom ämnet, och därför ställer jag mig frågande till vad teorin egentligen bidrar med. Av den anledningen anser jag att teorin kan betraktas som en startpunkt i diskussionen om framgångsrik upprorsbekämpning, men bedömer den som otillräcklig för att enskilt belysa och hantera upprorsbekämpningens alla ingående delar.

Mot bakgrund av ovanstående resonemang kan de kritiska påpekanden som framförts mot Galulas teori till del ses som relevanta. Likt Rid och Keaney, såväl som Kilcullen, påstår kan det finnas behov av att uppdatera Galulas teori för att göra den mer komplett och anpassad för att möta dagens uppror. Undersökningens resultat verifierar Kilcullens kritik beträffande att Galulas teori inte avhandlar effekten av medias roll i konflikter eller innebörden av islamistisk fundamentalism. Detta då dessa faktorer i de studerade fallen beskrivs som problematiska omständigheter att hantera.

5.3.3 Förslag på vidare forskning

Med denna uppsats som utgångspunkt kan en djupare studie göras med fokus på att utveckla David Galulas teori i syfte att skapa ett teoretiskt ramverk som på ett ännu bättre sätt möter dagens verklighet. Ett tänkbart tillvägagångssätt är att genomföra fallstudier på flera konflikter där upprorsbekämparen har lyckats för att därigenom identifiera ytterligare förklaringsfaktorer som kan tillföras teorin. Parallellt med detta, som ett led i att tydligare förstå helheten i en COIN-operation, föreslås även djupare studier av andra (icke-militära) aktörers roll i moderna uppror.

5.4 Resultatens relevans för den militära professionen

Genom insatserna i Irak och Afghanistan har USA tagit en ledarroll i modern upprorsbekämpning. Detta har gjort att mindre stater som saknar egna doktriner i ämnet, däribland Sverige, följer i deras fotspår och använder den amerikanska modellen vid utbildning inför insatser. Den amerikanska COIN-doktrinen tillhör, som tidigare nämnt, en av de manualer som till stor del bygger på Galulas teorier. Med studiens resultat i åtanke kan det därför vara idé att revidera den amerikanska doktrinen och därigenom öka den globala förmågan till upprorsbekämpning.

Undersökningens resultat tyder emellertid på att befolkningens relevans vid upprorsbekämpning inte bör förringas. Då den amerikanska doktrinen redan i dagsläget beaktar detta kan den i det avseendet ses som relevant. Detta stärker anledningen för mindre nationer, så som Sverige, att tills vidare förlita sig på den amerikanska doktrinen vid planering och genomförande av insatser mot en irreguljär motståndare. Samtidigt bör beaktas att vi lever i en föränderlig värld som karaktäriseras av en ständigt accelererande utveckling. Därför behöver morgondagens officerare besitta en stor förmåga till flexibilitet och simultant bibehålla ett kritiskt förhållningssätt till den egna verksamheten för att ständigt kunna möta nya hot.

Litteratur och referensförteckning

Clarke, Colin P., Paul, Christopher & Grill, Beth, *Victory Has a Thousand Fathers: Sources of Success in Counterinsurgency*, Santa Monica: RAND Corporation, 2010

http://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/monographs/2010/RAND_MG964.pdf (hämtad 2017-04-19)

Cromartie, Alan, "Field Manual 3-24 and the heritage of Counterinsurgency Theory", *Millenium: Journal of international studies*, 41:1, 2012

Denscombe, Martyn, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 3., rev. och uppdaterade uppl., Studentlitteratur, Lund, 2016

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Towns, Ann E. & Wängnerud, Lena, *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, Femte upplagan, Wolters Kluwer, Stockholm, 2017

Galula, David, *Counterinsurgency Warfare: Theory and Practice*, Westport: Praeger Security International, (1964) 2006

Hammes, Thomas, "Why Study Small Wars?" *Small Wars Journal*, Vol. 1, 1-5, 2005

Innes-Robbins, Simon, *Dirty wars: a century of counterinsurgency*, 2016

Kilcullen, David, *Counterinsurgency*, Hurst, London, 2010

Kilcullen, David, "Counter-insurgency Redux", *Survival*, 48:4, 111-130, DOI: 10.1080/00396330601062790, 2006

Kilcullen, David, "Twenty-eight articles: fundamentals of company-level counterinsurgency", *Joint Information Operations Center*, Australian Army, 29-35, 2006

Lynch, Marc, "Explaining the Awakening: Engagement, Publicity, and the Transformation of Iraqi Sunni Political Attitudes", *Security Studies*, 20:1, 36-72, DOI: 10.1080/09636412.2011.549017, 2011

McWilliams, Timothy S. och Wheeler, Kurtis P. (red.). *Al-Anbar Awakening, Volume I - American Perspectives: U.S Marines and Counterinsurgency in Iraq, 2004-2009*, Quantico, VA: Marine Corps University Press, 2009

[http://www.hqmc.marines.mil/Portals/61/Docs/Al-AnbarAwakeningVolI\[1\].pdf](http://www.hqmc.marines.mil/Portals/61/Docs/Al-AnbarAwakeningVolI[1].pdf) (hämtad 2017-05-05)

Metz, Steven, *Learning from Iraq: Counterinsurgency in American Strategy*, Carlisle, PA: U.S. Army War College, Strategic Studies Institute, 2007

Militärstrategisk doktrin: MSD 16, Försvarsmakten, Stockholm, 2016

<http://www.forsvarsmakten.se/siteassets/4-om-myndigheten/dokumentfiler/doktriner/militarstrategisk-doktrin-2016-ny.pdf> (hämtad 2017-04-21)

Pirnie, Bruce R och O'Connell, Edward, *Counterinsurgency in Iraq (2003 –2006)*, Santa Monica: RAND Corporation, 2008

https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/monographs/2008/RAND_MG595.3.pdf
(hämtad 2017-04-20)

Rid, Thomas & Keaney, Thomas A, *Understanding counterinsurgency: doctrine, operations, and challenges*, Routledge, London, 2010

Rid, Thomas, “The Nineteenth Century Origins of Counterinsurgency Doctrine”, *Strategic Studies*, 33:5, 727-758, DOI: 10.1080/01402390.2010.498259, 2010

Shultz, Richard H., *The Marines take Anbar: the four-year fight against al Qaeda*, Naval Institute Press, Annapolis, MD, 2013

Tactics in counterinsurgency: the official U.S. Army/Marine Corps field manual, Books Express Publishing, Saffron Walden, 2009

Trinquier, Roger, *Modern warfare: a French view of counterinsurgency*, [New ed.], Praeger Security International, Westport, Conn., (1964) 2006